

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Iž-11/07

Sarajevo, 29.06.2007. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u Apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija Lade Simić-Luković, kao predsjednika vijeća, Nedžada Popovca i Šide Jašarspahić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Munire Bećar, kao zapisničara, u pravnoj stvari žaliteljice Socijaldemokratske partije Bosne i Hercegovine, protiv odluke Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine broj: 01-07-6-1729/07 od 24.05.2007. godine, radi kršenja odredbi Zakona o finansiranju političkih stranaka i uplate novčane kazne, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.06.2007. godine, donio je slijedeću:

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, odluka Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine broj 01-07-6-1729/07 od 24.05.2007 ukida i predmet vraća Centralnoj izbornoj komisiji Bosne i Hercegovine na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom Centralne izborne komisije BiH broj 01-07-6-1729/07 od 24.05.2007 Socijaldemokratska partija Bosne i Hercegovine (SDP BiH) oglašena je odgovornom što je u 2004. godini primila priloge od pravnih lica iznad zakonom dozvoljenog limita u ukupnom iznosu od 552.953,44 KM, čime je prekršila odredbu člana 5. stav 1. Zakona o finansiranju političkih stranaka pa joj je, primjenom odredbi člana 15. stav 2. istog zakona, izrečena novčana kazna u iznosu od 555.000,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom žalbom žaliteljica pobija navedenu odluku i u žalbi navodi da je Centralna izborna komisija BiH pogrešno utvrdila činjenično stanje i izvela pogrešan zaključak da su sredstva, pristigla od političkih partija iz inostranstva za realizaciju zajedničkih projekata, ustvari prilozi koji podliježu limitu iz člana 5. stav 1. Zakona o finansiranju političkih partija, iako je evidentno da su to sredstva iz partnerskog – obligacionog odnosa dvaju subjekata sa jasno definiranim pravima i obavezama svake strane, pa i sa kontrolom izvršenja.

U žalbi se dalje navodi da iz Pravilnika koji je donijela Centralna izborna komisija BiH i obrazaca koje je propisala ta Komisija proizilazi da se limit odnosi samo na domaća pravna lica, obzirom da evidenicioni broj koji je potrebno upisati za pravna lica imaju samo domaća pravna lica, kako je to propisano pozitivnim propisima. U žalbi se ističe i to da Centralna izborna komisija BiH nema zakonsko ovlaštenje da zauzima pravne stavove, kako je to učinila 21.02.2006. godine, kao i to da Zakonodavno pravna komisija Parlamentarne skupštine BiH ne može, protivno odredbama Poslovnika, davati autentično tumačenje zakona. Pored navedenog, u žalbi se ističe da je revizija izvršena od neovlaštenih osoba suprotno odredbama Zakona o računovodstvu i reviziji, kao i to da nisu razdvojena sredstva namijenjena omladini. Posebno se ističe da je dužina trajanja ovog postupka suprotna odredbi člana 8. Zakona o upravnom postupku, te da su zauzeti stavovi o tumačenju zakona primijenjeni retroaktivno na štetu žaliteljice. Žalba ističe i to da Centralna izborna komisija BiH nije postupila po odredbama člana 13. stav 3. Zakona o finansiranju političkih stranaka, jer se dostavljanje preliminarnog izvještaja ne može smatrati postupanjem u skladu sa navedenom odredbom. Žaliteljica predlaže da se ožalbena odluka poništi.

U odgovoru na žalbu Centralna izborna komisija BiH je predložila da se žalba kao neosnovana odbije.

Ispitujući ožalbenu odluku u okviru žalbenih navoda vijeće je zaključilo da je žalba osnovana.

Član 4. Zakona o finansiranju političkih partija u stavu 1. propisuje da: „Pravna i fizička lica mogu dati priloge političkim strankama ili članovima stranaka koji djeluju u njihovo ime“... a član 5. stav 1. istog zakona propisuje da „Ukupan iznos jednokratnog priloga iz stava 1. člana 4. ne smije premašiti 8 prosječnih plaća prema zvaničnim podacima Agencije za statistiku Bosne i Hercegovine u jednoj kalendarskoj godini i ne smije se dodjeljivati više od jednom.“

Za ocjenu da li je neka politička partija postupila u skladu sa odredbama ovih propisa neophodno je prethodno utvrditi da li se neki prihod može smatrati prilogom – donacijom, a zatim i visinu tog prihoda.

Osnovano se u žalbi navodi da Centralna izborna komisija BiH u konkretnom slučaju nije u potpunosti utvrdila ovu odlučnu činjenicu. Naime, u odluci se, i pored toga što je žaliteljica tokom čitavog postupka isticala da su navedeni prihodi, čiji iznos i nije sporan, ustvari prihodi ostvareni u svrhu realizacije određenih jasno preciziranih zajedničkih projekata, o čemu je prilagala i određenu dokumentaciju, ova činjenica uopšte ne razjašnjava.

U obrazloženju odluke ničim nije objašnjen karakter prihoda od stranih političkih partija. Ovi prihodi se stalno navode kao prilozima, iako takav zaključak ni na koji način nije obrazložen, sem konstatacije da se tvrdnja žaliteljice, da se ne radi o prilozima, ne može prihvatiti.

Žaliteljica je uz žalbu priložila dokumentaciju iz koje proizilazi da je imala određene dogovore o saradnji sa političkim partijama iz inostranstva, pa i izvještaje o realizaciji projekata.

Po mišljenju ovog vijeća, navedenu dokumentaciju Centralna izborna komisija BiH nije dovoljno cijenila, niti je u tom pravcu dala bilo kakvo obrazloženje, jer se, po mišljenju vijeća, analizom te dokumentacije na nesumnjiv način može utvrditi da li se u ovom slučaju radi o priložima – donaciji, ili o određenom obligacionom odnosu u svrhu provođenja zajedničkih projekata, što je odlučna činjenica za primjenu odredbi člana 5. stav 1. u vezi sa članom 4. stav 1. Zakona o finansiranju političkih partija, jer se limit naveden u tim propisima odnosi samo na priloge - donacije.

Ova odlučna činjenica ne može se utvrditi ni iz navoda Odluke koja citira navode Službe za reviziju i njen izvještaj, jer ni Služba za reviziju nije raspravila to sporno a odlučno pitanje, a odluka se zasniva isključivo na činjeničnom stanju utvrđenom u postupku revizije.

Obzirom da činjenično stanje, po ocjeni ovog vijeća, nije u potpunosti utvrđeno, to se ne može ocijeniti ni da li su pravilno primijenjeni materijalni propisi i da li je donijeta zakonita odluka.

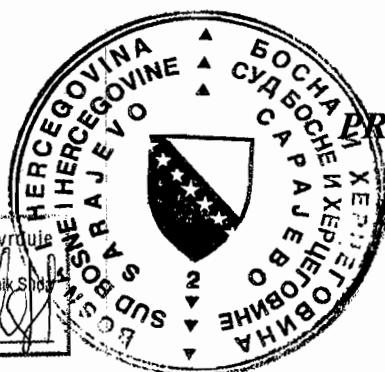
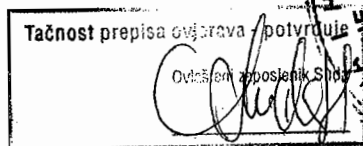
Iz tih razloga ožalbenu odluku je valjalo ukinuti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje, primjenom člana 8. stav 1. prva rečenica Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik BiH“ broj 19/02)

U ponovnom postupku Centralna izborna komisija BiH će ponovo utvrditi sve odlučne činjenice tako što će detaljno preispitati priloženu i eventualno drugu dokumentaciju o odnosima žaliteljice sa političkim partijama iz inostranstva preispitujući karakter svakog sporazuma pa i utrošak sredstava pribavljenih po tim sporazumima i projektima, kako bi na nesumnjiv način utvrdila karakter prihoda, čiji iznos nije sporan, te da li su i kada ta sredstva uplaćena žalitelju. Pri tome, po mišljenju Vijeća, potrebno je utvrditi i to da li su sporna sredstva ili dio njih, prikazani u finansijskom izvještaju koji je na osnovu člana 15.1 Izbornog zakona žaliteljica priložila uz podnošenje prijave za ovjeru za učešće na izborima. Tek utvrđenjem stvarnog karaktera navedenih prihoda moći će se ocijeniti da li su u ovom slučaju prekršene odredbe člana 5. stav 1. u vezi sa članom 4. stav 1. Zakona o finansiranju političkih stranaka.

Pri tome, Centralna izborna komisija BiH će voditi računa i o ostalim žalbenim prigovorima koji se odnose na odnos odredbi člana 4. stava 1. Zakona o finansiranju političkih partija i člana 15. 1, stav 1. 2 Izbornog zakona BiH, kao i one u vezi sa odredbama Poslovnika Predsjedničkog doma Parlamentarne Skupštine BiH, koji se odnose na autentično tumačenje zakona.

Konačno, Vijeće je zaključilo da je Služba za reviziju formirana u skladu sa odredbama člana 14. Zakona o finansiranju političkih partija, pa su prigovori žaliteljice u tom pravcu neosnovani

Zapisničar
Munira Bećar

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Lada Simić-Luković